

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.059 van 28 juni 2012
in de zaak A. 203.153/X-14.980.**

In zake : de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dany Socquet
kantoor houdend te 3080 TERVUREN
Merenstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar van het
agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 3 januari 2012, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2011/0178 van 29 november 2011 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 7.950 van 13 januari 2012.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 juni 2012.

Staatsraad Johan Bovin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany Socquet, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het bestreden arrest nr. A/2011/0178 van 29 november 2011 verklaart het beroep van de verwerende partij ontvankelijk en gegrond en vernietigt “de beslissing van (de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant) van 4 maart 2010, waarbij aan de heer Christophe DE SCHAEPMEESTER als zaakvoerder van de BVBA CDSIMMO de vergunning wordt verleend voor het verkavelen van gronden met de bedoeling om vier bouwloten voor appartementsgebouwen te creëren op een perceel gelegen te 3210 Linden, Diestsesteenweg 92 en met als kadastrale omschrijving afdeling 4, sectie B, nummer 269k4”.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Aanduiding van de verwerende partij voor het rechtscollege

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partij werpt bij wege van exceptie van niet ontvankelijkheid op dat sinds het decreet van 18 november 2011 tot wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening inzake de beroepsmogelijkheden (hierna: het decreet van 18 november 2011), dat de beroepsmogelijkheden inzake ruimtelijke ordening en milieuvergunningen wijzigt, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet langer bevoegd is om in rechte op te treden, en de procesbevoegdheid is verschoven naar de leidende ambtenaar van dezelfde dienst.

Te dezen heeft de verzoekende partij op 12 januari 2012 (lees: 3 januari 2012) een cassatieberoep ingesteld tegen de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, welke sinds de inwerkingtreding van voormeld decreet op 29 december 2011 niet meer geldig als tegenpartij in rechte mag optreden. Het verzoekschrift van de verzoekende partij bevat derhalve een verkeerde aanduiding van de verwerende partij.

Dientengevolge dient volgens de verwerende partij te worden aangenomen dat het verzoekschrift niet voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 3, § 2, 4° van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State, en dient het cassatieberoep onontvankelijk te worden verklaard.

4.2. In de memorie van wederantwoord repliceert de verzoekende partij onder meer dat er een cassatieberoep wordt ingesteld, niet tegen een besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar of de leidende ambtenaar, maar tegen het tussengekomen arrest zoals dit werd gevelde door de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: Rvv).

Wie de verzoekende partij hierbij als verwerende partij in de procedure aanduidt is volgens de verzoekende partij volkomen irrelevant. Het is immers de Raad van State zelf die de betrokken partijen in de procedure zal aanduiden. Volgens haar werd hoe dan ook geenszins een foutieve verwerende partij aangeduid. Immers, het bestreden arrest duidt zelf, ondanks de decreetwijziging d.d. 18 november 2011, de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan als verzoekende partij in de procedure nietigverklaring.

Beoordeling

4.3. De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar was procespartij, meer bepaald de verzoekende partij, in het geschil voor de Rvv, en is als zodanig terecht door de verzoekende partij als verwerende partij in het cassatieberoep aangeduid.

4.4. De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van het enig middel

5.1. De verzoekende partij voert in het verzoekschrift de schending aan van artikel 4.8.3, §§ 1 en 2, artikel 4.7.21, §§ 1 en 2, artikel 4.7.22 en artikel 4.7.23, §§ 1 en 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Beoordeling

5.2. Artikel 14, derde lid van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State, bepaalt:

“De memorie van wederantwoord of de toelichtende memorie heeft de vorm van een samenvattende memorie waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet. Behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft, doet de Raad van State uitspraak op basis van de samenvattende memorie.”

Uit deze bepaling volgt dat over een middel(onderdeel) dat niet (meer) in deze samenvatting is opgenomen, geen uitspraak dient te worden gedaan.

5.3. In de memorie van wederantwoord voert de verzoekende partij voor het eerst aan dat de Rvv als administratief rechtcollege moet voldoen aan de “strengere motiveringsvereisten” van artikel 149 van de Grondwet en dat de Rvv “uitdrukkelijk (diende) te motiveren om welke redenen zij de mening is toegedaan dat het middel de openbare orde betreft en desgevallend om welke redenen er kan worden geoordeeld dat de beoordeling van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening kennelijk onredelijk of onzorgvuldig is gebeurd”.

De verzoekende partij verduidelijkt niet waarom zij dit middelonderdeel voor het eerst in de memorie van wederantwoord kan aanvoeren. Het middel is laattijdig en derhalve niet ontvankelijk.

5.4. Na met betrekking tot het enig door haar aangevoerde middel te hebben verwezen naar “haar argumentatie zoals deze werd uiteengezet in het verzoekschrift tot cassatie”, formuleert de verzoekende partij kritiek in de memorie van wederantwoord op het bestreden arrest van de Rvv die deel uitmaakt van het enig middel dat door de verzoekende partij in haar verzoekschrift wordt aangevoerd. In deze kritiek, ook al is hij summier en verwoord in de dupliek op de memorie van antwoord, worden redenen vermeld waarom de verzoekende partij van mening is dat het bestreden arrest de door haar aangehaalde bepalingen schendt. De Raad van State is er dan ook toe gehouden hierover uitspraak te doen.

Waar de verzoekende partij voor het overige slechts verwijst naar haar argumentatie uiteengezet in het verzoekschrift tot cassatie, dient hierover geen uitspraak te worden gedaan, vermits de Raad van State slechts uitspraak doet op basis van de samenvattende memorie “waarin alle argumenten van de verzoekende partij op een rij worden gezet”, en een dergelijke verwijzing aldus niet volstaat.

5.5. De verzoekende partij betoogt in de memorie van wederantwoord dat de Rvv in het bestreden arrest niet kon besluiten tot de gegrondheid van het ambtshalve ingeroepen middel op grond van de overwegingen “in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, volstaat het niet dat de vormelijke opbouw van het advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar integraal wordt overgenomen in de bestreden beslissing om te voldoen aan de formele motiveringsplicht uit artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO” en “de bestreden beslissing schendt bijgevolg de formele motiveringsplicht van het artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO”.

5.6. Artikel 4.8.3, § 2 VCRO, bepaalt:

“§ 2. De Raad kan ambtshalve middelen inroepen, die niet in het verzoekschrift zijn opgenomen, voor zover deze middelen de openbare orde betreffen.

De kennelijke onredelijkheid of onzorgvuldigheid van de toetsing, door de overheid, aan de goede ruimtelijke ordening wordt steeds geacht een middel van openbare orde uit te maken.”

5.7. De Rvv verklaart het ambtshalve middel niet louter gegrond wegens schending van artikel 4.7.23, § 1, eerste lid VCRO maar ook wegens schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De redenen van het bestreden arrest, die door de verzoekende partij niet worden bekritiseerd en volgens welke het bestreden besluit van de verzoekende partij van 4 maart 2010 kennelijk onzorgvuldig werd genomen, volstaan om de beslissing dat het ambtshalve ingeroepen middel gegrond verklaart, naar recht te verantwoorden.

Het enig middel zoals uiteengezet in de memorie van wederantwoord kan niet leiden tot de vernietiging van het bestreden arrest en is, bij gebrek aan belang, derhalve onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het cassatieberoep.

2. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achtentwintig juni 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Roger Stevens